

ται φωτίζων τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ τέλος καταντήσας ἐσχάτως εἰς τὸ τέρμα τοῦ ὠραίου σταδίου, ἐθερίσθη ὑπὸ τῆς τρομερᾶς ἐπιδημίας τοῦ τύφου, ὅστις προὔξενησε τόσῃν φθορᾷ ἐν Ναυπλίᾳ.

Ὁ Ψαλίδας ἐξ Ἰωαννίνων, μαθητῆς τοῦ περιφήμου Καντίου, κατεῖχεν ἐφ' ἰκανόν χρόνον τὴν καθέδραν τῆς φιλοσοφίας ἐν Ἰωαννίνοις. Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἐκ Τεπελενίου διέσπειρε τότε τὴν φρίκην εἰς ἅπασαν τὴν ἑκτασιν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὰς σχεδὸν τὰς πλησιόχωρους τοπαρχίας. Μετερχόμενος κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ποτὲ μὲν τὴν ὀρμὴν, ποτὲ δὲ τὴν πανουργίαν, οὐ μόνον ἔσφαζεν ὄσους ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὄσους ὑπώπτευεν ὡς ἀραπεύσοντας· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐφύλαπτεν ὡς βέβαιον ἔρμαιον. Μὴ κατατρέχων τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἦτο μάλιστα καὶ εἰς ἄχρον ἀνεξίθρηκος, ὅπως ἀναγκάζη οὕτω τοὺς Ἕλληνας νὰ υποφέρωσιν ἐν ὑπομονῇ τὰς πράξεις τῆς τυραννίας. Ὑπερησπίζετο τοὺς ἀρχιεπισκόπους ὅπως ἔχη αὐτοὺς ὡς ὄργανα τῆς ἀχορέστου ἀπληστίας. Τὸ γυμνάσιον τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὰ λοιπὰ δευτερεύοντα σχολεῖα ἠνοιχθησαν διὰ πλῆρους αὐτοῦ ἀδείας. Οὐδόλως ἠνωχλεῖτο ὅτι